

Danske

Hoitids = Psalmer

til

Lusindaars = Fester.

Red

Rik. Fred. Seb. Grundtvig

residerende Capellan ved Vor Frelsers Kirke.

B. U. H.

Kjøbenhavn.

Trykt paa den Wahlske Boghandlings Forlag,

hos E. Græbe,

1826.

B. U. H.

No. I. er en Bearbejdelse af den aldgamle Danske Dags-
Vise, (Morgen-Psalme) som findes i Hans Thomases
Psalmebog S. 516, og fiendt Kampvise-Tonen er i Psal-
mer blevet os fremmed, maa den dog vist findes aldeles
passende paa Takke-Festen for Tusind-Aaret, hvoraf
meer end Torredie-Dele hentrandt, for vi fik Danske Psal-
mer i en anden, maaskee mere kirkelig, men mindre folke-
lig Tone. Er Tillampningen derfor ei ganske mislykkedes,
tor jeg haabe, det vil glæde Mange, ved den gamle aande-
lige Vise, at mindes om den Danske Kirkes Morgen-Rode.
Solbjergs-Lag er i Folke-Mund Solens Nedgangs-Tid.

I.

Den signede Dag med Fryd vi seer,
Af Havet til os opkomme;
Den lyse paa Himlen, meer og meer,
Os alle til Lyst og Fromme!
Det kiendes paa os, som Lysets Børn,
At Natten hun er nu omme!

Den signede Stund, den Midnats-Tid,
Vor Herre han lod sig føde,
Da klared det op i Øster-Tid,
Til deiligste Morgen-Røde:
Da Lyset oprandt, som Jordens Bold
Skal lysne udi og gløde!

Om levende blev hvert Træ i Skov,
 Og var saa hvert Blad en Tunge,
 De kunde dog ei Guds Naades Lov
 Med værdelig Røst udsjunge;
 Thi evig nu skinner Livets Lys,
 For Gamle og saa for Unge!

Ja, havde end Maal hvert Straa i Bang,
 Hver Art udi Mark og Lunde,
 Slet ikke for os den Takke-Sang
 Opstemme tilgavns de kunde,
 Som Dagen hør til, for Lys og Liv,
 Mens tusinde Aar henrunde!

Forgiaves det er, med liden Magt,
 At ville mod Bjerg opspringe,
 Men Ørnen er snild, han naaer sin Agt,
 Naar Veiret ham bær paa Binge,
 Og Lærken hun er en lille Fugl,
 Kan lystig i Sky sig svinge!

Med Sus og med Brus, den stride Na
 Nedsuser fra Klippe-Linde,
 Ei mæle saa lydt de Vække smaa,
 Dog risle de fort og rinde,
 Saa frydelig snoe de sig fra Eng,
 Op under de grønne Linde!

Saa takke vi Gud, vor Fader god,
 Som Lærken i Morgen-Røde,
 For Dagen, Han os oprinde lod,
 For Livet, Han gav af Døde,
 For Alt hvad paa Mark, i tusind Aar,
 Der groed til Sjæle-Føde!

Saalænge vi see den gyldne Soel,
 Og Skoven er Daners Have,
 Da plante vi May i Kirke-Stof,
 Og Blomster paa Faders Grave,
 Til glædelig Fest, med Liv og Lyst,
 Til mindelig Pindse-Gave!

Da rinde vel og, som Vække smaa,
 Fra Pine os Laarer milde,
 Og Vække i Flok de gior en Ma,
 Den higer mod Lysets Kirde,
 Den fliger i Lou, som Hjerte-Suk,
 Alt aarle, og dog end silde!

Som aldrig saa lang er nogen Dag,
 At Aften er jo i Vente,
 Saa haver det Lys og Solbjergs-Lag,
 Som Gud udi Kirken tænde;
 Men immer det dages dog paa Ny,
 Hvor Hjerterne Morgen vente!

Nu sagtelig frid, du Pindse-Dag,
 Med Straaler i Krands om Linde!
 Hver Lime, til Herrens Velbehag,
 Som Vækken i Eng henrinde,
 Saa frydelig sig den Sidste snoer
 Op under de grønne Linde!

Som Guld er den aarle Morgen: Stund,
 Naar Dagen opstaaer af Døde,
 Dog kysser os og, med Guld i Mund,
 Den liflige Aften-Røde,
 Saa tindre end maa det matte Blik,
 De blegnende Kinder gløde!

Saa reise vi til vort Fædre-Land,
 Der ligger et Dag i Dvale,
 Der stander en Borg, saa prud og grand,
 Med Gammen i gyldne Sale,
 Saa frydelig der, til evig Tid,
 Med Benner i Lys vi tale!

Choral.

Den sig - ne - de Dag med Fryd vi seer, og Ha - vet til os op - kom - me; den

ly - se paa Him - len, meer og meer, os al - le til Lyset og From

me! det kien - der paa os, som Ly - sets Hørn, at Nat - ten hun er nu om me!

Det første Vers Telti og Forte-Accompagnement,
det andet Vers à Solostemme og Piano-Accomp.
og maledes vovelvis.